

Populace kočky divoké (*Felis silvestris*) v Evropě po silné regresi areálu v 18. století začíná pomalu růst. Na území České republiky byla kočka divoká vzácnou šelmou už na začátku 19. století. Ve 20. století byla považována za vymizelý druh a ojedinělá pozorování pokládána za disperzní jedince z karpatské nebo západoevropské populace. K pozorováním navíc neexistovaly důkazy. Ty se objevily až s rozšířením fotomonitoringu, kdy se podařilo na fotopasti zaznamenat několik jedinců koček divokých z oblasti Beskyd, Šumavy, Českého lesa a Doupovských hor. Po více než 60 ti letech tak existuje důkaz o výskytu této šelmy v České republice.

Abychom porozuměli prostorovým a disperzním souvislostem jejich výskytu a zjistili, zda se v ČR nachází dostatek vhodných oblastí pro dlouhodobé přežívání této šelmy, vypracovali jsme habitatový model pomocí ArcGIS. Tento „rule-based“ model pracuje s proměnnými jako typ krajinného pokryvu, délka trvání sněhové pokrývky, expozice vůči světovým stranám a členitost terénu. Model byl vypracován také pro Slovenskou republiku, odkud pochází nálezová data použitá pro ověření modelu.

Zjistili jsme, že výskyt kočky divoké v modelované oblasti významně souvisí s listnatými lesy, délkou trvání sněhové pokrývky (>20cm) nepřesahující 50 dní trvání a jižní expozicí. V České republice reprezentuje nejvhodnější prostředí pro výskyt kočky divoké pouze 4% území. Na Slovensku je to pak 20% rozlohy státu.